



Parafia św. Augustyna

ISSN 2300-9233

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

V niedziela zwykła

6 lutego 2022

LITURGIA SŁOWA

Iz 6, 1-2a. 3-8; Ps 138; 1 Kor 15, 1-11; Łk 5, 1-11

Ref. psalmu: **Wobec aniołów psalm zaśpiewam Panu.**

Pewnego razu – gdy tłum cisnął się do Jezusa, aby słuchać słowa Bożego, a On stał nad jeziorem Genezaret – zobaczył dwie łodzie stojące przy brzegu; rybacy zaś wyszli z nich i płukali sieci. Wszedłszy do jednej



łodzi, która należała do Szymona, poprosił go, żeby nieco odbił od brzegu. Potem usiadł i z łodzi nauczał tłumy. Gdy przestał mówić, rzekł do Szymona: „Wypłyn na głębie i zarzućcie sieci na połów!” A Szymon odpowiedział: „Mistrzu, całą noc pracowaliśmy i nic nie ułowiliśmy. Lecz na Twoje słowo zarzucę sieci”. Skoro to uczynili, zagarnęli tak wielkie mnóstwo ryb, że sieci ich zaczynały się rwać. Skinęli więc na współtowarzyszy w

drugiej łodzi, żeby im przyszli z pomocą. Ci podpłynęli; i napełnili obie łodzie, tak że się prawie zanurzały. Widząc to, Szymon Piotr przypadł Jezusowi do kolan i rzekł: „Wyjdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiekiem grzesznym”. I jego bowiem, i wszystkich jego towarzyszy w zdumienie wprawił połów ryb, jakiego dokonali; jak również Jakuba i Jana, synów Zebedeusza, którzy byli współnikami Szymona. A Jezus rzekł do Szymona: „Nie bój się, odtąd ludzi będziesz łowił”. I wciągnawszy łodzie na ląd, zostawili wszystko i poszli za Nim. – *Oto słowo Pańskie.*

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO NA XXX ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

„Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny” (Łk 6, 36)

Drodzy Bracia i Siostry,
trzydzieści lat temu św. Jan Paweł II ustanowił Światowy Dzień Chorego, aby uwrażliwić lud Boży, katolickie instytucje służby zdrowia i społeczeństwo cywilne na potrze-

bę zwrócenia uwagi na chorych i na tych, którzy się nimi opiekują.

Jesteśmy wdzięczni Panu za drogę, jaką przebyły w ostatnich latach Kościoły partykularne na całym świecie. Poczyniono wiele

Stanę w tłumie ludzi, którzy cisną się do Jezusa, aby Go słuchać (ww. 1-3). Spróbuję wejść w ich odczucia i przeżycia: skupienie, zafascynowanie Jezusem, poczucie bezpieczeństwa i ufność. Jak często słucham Jezusa? Czy jest we mnie potrzeba i pragnienie Jego słowa? Co przeważa: pragnienie słuchania czy nuda, świeżość czy rutyna? Na jakie trudności napotyka moje słuchanie Jezusa? „Gdy przestał mówić, rzekł do Szymona...” (w. 4). Jezus zawsze przemawia do konkretnego człowieka; zwraca się do niego po imieniu. Co mogę powiedzieć o mojej osobistej więzi z Jezusem, gdy słucham Ewangelii podczas Liturgii, zgromadzeń?

„Wypłyn na głębie...”. Przez dłuższy czas będę się wsłuchiwał w te słowa Jezusa, aby odkryć ich symboliczny sens. Jezus zaprasza mnie do głębszego życia z Nim samym. Czy jest we mnie pragnienie głębszej więzi z Jezusem, pragnienie głębszej modlitwy? Szymon Piotr w obecności tłumów spełnia życzenie Jezusa, które po ludzku wydaje się naiwne. Czyni to tylko ze względu na Niego (ww. 4-5). Spróbuję wyobrazić sobie siebie na miejscu Szymona. Czy potrafię słuchać i rozeznawać wolę Jezusa na co dzień? Czy nie żyję według logiki „oczywistych rozwiązań i wyborów”, w których ufam tylko sobie?

Krzysztof Wons SDS

kroków naprzód, ale pozostaje jeszcze długa droga do tego, aby wszyscy chorzy, także w miejscach i sytuacjach największego ubóstwa i marginalizacji, otrzymali potrzebną im opiekę zdrowotną, a także opiekę duszpasterską, aby mogli przeżywać czas choroby w zjednoczeniu z Chrystusem ukrzyżowanym i zmartwychwstałym. Niech trzydziesty Światowy Dzień Chorego, którego kulminacyjne obchody, z powodu pandemii, nie będą mogły odbyć się w Arequipie w Peru, lecz w Bazylice św. Piotra na Watykanie, pomoże nam wzrastać w bliskości i służbie chorym i ich rodzinom.

1. *Miłosierni jak Ojciec*

Temat wybrany na ten trzydziesty Dzień Chorego: „*Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny*” (Łk 6, 36), skłania nas przede wszystkim do zwrócenia naszego spojrzenia na Boga „boga tego w miłosierdzie” (Ef 2, 4), który zawsze patrzy na swoje dzieci z ojcowską miłością, nawet wtedy, gdy one od Niego oddalają się. Miłosierdzie, w rzeczywistości, jest *par excellence* imieniem Boga, które wyraża Jego naturę nie na sposób okazjonalnego uczucia, ale jako siłę obecną we wszystkim, co On czyni. Jest to siła i czułość razem. Dlatego możemy powiedzieć z zachwytem i wdzięcznością, że miłosierdzie Boże ma w sobie zarówno wymiar ojcostwa, jak i macierzyństwa (por. Iz 49, 15), ponieważ On troszczy się o nas z siłą ojca i czułością matki, zawsze pragnąc dać nam nowe życie w Duchu Świętym.

2. *Jezus, miłosierdzie Ojca*

Największym świadkiem miłosiernej miłości Ojca do chorych jest Jego jednorodzony Syn. Ileż to razy Ewangelie opowiadają nam o spotkaniach Jezusa z ludźmi cierpiącymi na różne choroby! On „chodził po całej Galilei, nauczając w ich synagogach, głosząc Ewangelię o Królestwie i lecząc wszelkie choroby i dolegliwości wśród ludu” (Mt 4, 23). Możemy zadać sobie pytanie: skąd ta szczególna uwaga

Jezusa wobec chorych, do tego stopnia, że staje się ona również głównym dziełem w misji apostołów, posłanych przez Mistrza, by głosić Ewangelię i uzdrawiać chorych? (por. Łk 9, 2).

XX-wieczny myśliciel podsuwa nam motywację: „Ból absolutnie izoluje i z tej absolutnej izolacji rodzi się apel do drugiego, wzywanie drugiego”. Kiedy człowiek doświadcza słabości i cierpienia we własnym ciele z powodu choroby, jego serce staje się cięższe, wzrasta lęk, mnożą się pytania, coraz bardziej palące staje się pytanie o sens wszystkiego, co się dzieje. Jakże nie wspomnieć w tym kontekście o wielu chorych, którzy w czasie pandemii przeżyli ostatni etap swojego życia w samotności na oddziale intensywnej terapii, z pewnością pod opieką wspaniałych pracowników służby zdrowia, ale z dala od najbliższych i najważniejszych osób w ich ziemskim życiu? Dlatego tak ważne jest, by mieć u swego boku świadków Bożego miłosierdzia, którzy za przykładem Jezusa, miłosierdzia Ojca, wylewają na rany chorych olej pocieszenia i wino nadziei.

3. *Dotknąć cierpiącego ciała Chrystusa*

Zaproszenie Jezusa, by być miłosiernym jak Ojciec, nabiera szczególnego znaczenia dla pracowników służby zdrowia. Myślę o lekarzach, pielęgniarkach, diagnostach laboratoryjnych, osobach asystujących w leczeniu i opiece nad chorymi, a także o wielu wolontariuszach, którzy poświęcają swój cenny czas cierpiącym. Drodzy pracownicy opieki zdrowotnej, wasza służba chorym, pełniona z miłością i kompetencją, wykracza poza granice zawodu, aby stać się misją. Wasze ręce dotykające cierpiącego ciała Chrystusa mogą być znakiem miłosiernych rąk Ojca. Bądźcie świadomi wielkiej godności waszego zawodu, a także odpowiedzialności, jaka się z nim wiąże.

Błogosławmy Pana za postęp, jaki dokonał się w naukach medycz-

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

520 *Szczególny dar Ducha Świętego.* Pierwszą łaską sakramentu namaszczenia chorych jest łaska umocnienia, pokoju i odwagi, by przezwyciężyć trudności związane ze stanem ciężkiej choroby lub niedołęstwem starości. Ta łaska jest darem Ducha Świętego, który odnawia ufność i wiarę w Boga oraz umacnia przeciw pokusom złego ducha, przeciw pokusie zniechęcenia i trwogi przed śmiercią. Wsparcie Pana przez moc Jego Ducha ma prowadzić chorego do uzdrowienia duszy, a także do uzdrowienia ciała, jeśli taka jest wola Boża. Ponadto, „jeśliby popełnił grzechy, będą mu odpuszczone” (Jk 5,15).

1521 *Zjednoczenie z męką Chrystusa.* Przez łaskę tego sakramentu chory otrzymuje siłę i dar głębszego zjednoczenia z męką Chrystusa. Jest on w pewien sposób konsekrowany, by przynosić owoc przez upodobnienie do odkupieńczej śmierci Zbawiciela. Cierpienie – następstwo grzechu pierworodnego – otrzymuje nowe znaczenie: staje się uczestnictwem w zbawczym dziele Jezusa.

1522 *Łaska eklezjalna.* Chorzy, którzy przyjmują ten sakrament, „łącząc się dobrowolnie z męką i śmiercią Chrystusa, przysparzają dobra Ludowi Bożemu”. Celebując ten sakrament, Kościół w komunii świętych wstawia się w intencji chorego. Ze swej strony chory przez łaskę tego sakramentu przyczynia się do uświęcenia Kościoła i do dobra wszystkich ludzi, dla których Kościół cierpi i ofiaruje się przez Chrystusa Bogu Ojcu.

Modlitwa św. Jana Pawła II do Matki Bożej z Lourdes

O Dziewico Niepokalana, Matko miłosierdzia, uzdrowienie chorych, ucieczko grzesznych, pociesicielko strapionych, Ty znasz dobrze moje potrzeby, me utrapienia, me cierpienia, racz łaskawie zwrócić na mnie wzrok Twej litości. Twoim objawieniem w grocie Lourdes, raczyłaś wybrać i uczynić to miejsce uprzywilejowanym, skąd pragniesz roztaczać Swe łaski i dobrodziejstwa i tysiące nieszczęśliwych znalazło już tam ratunek, wsparcie, uleczenie w swoich niemocach, chorobach duszy i ciała. Ja także pełen ufności biegnę tam duchem, pełen wiary, błagam Twego macierzyńskiego zlitowania. Racz wysłuchać, o najmiłsza Matko, mej pokornej prośby, obdaruj mnie Swoimi łaskami, a ja usiłować będę naśladować Twe cnoty, abym mógł mieć kiedyś częśćkę w chwale Twojej. Amen.

nych, zwłaszcza w ostatnich czasach: nowe technologie pozwoliły wypracować metody terapeutyczne, które są bardzo korzystne dla chorych; badania naukowe nadal wnoszą cenny wkład w pokonywanie starych i nowych patologii; medycyna rehabilitacyjna bardzo rozwinęła swoją wiedzę i umiejętności. Wszystko to jednak nie może nigdy przesłonić wyjątkowości każdego pacjenta, z jego godnością i jego słabością. Chory jest zawsze ważniejszy od jego choroby, dlatego w każdym podejściu terapeutycznym nie można pominąć wsłuchiwanie się w głos pacjenta, jego historię, lęki i obawy. Nawet wtedy, gdy nie można wyleczyć, zawsze można otoczyć opieką, zawsze można pocieszyć, zawsze można sprawić, by pacjent poczuł bliskość, która świadczy o zainteresowaniu osobą bardziej niż jej chorobą. Dlatego wyrażam życzenie, aby procesy formacyjne pracowników służby zdrowia uzdalniały ich do słuchania i nawiązywania relacji.

4. *Miejsca opieki, domy miłosierdzia*

Światowy Dzień Chorego jest również właściwą okazją, aby skupić naszą uwagę na miejscach opieki. W ciągu wieków miłosierdzie wobec chorych doprowadziło do otwarcia przez wspólnotę chrześcijańską niezliczonych "gospód dobrego Samarytanina", gdzie przyjmowano i leczono chorych wszelkiego rodzaju, zwłaszcza tych, którzy nie mogli znaleźć odpowiedzi na swoje potrzeby zdrowotne z powodu ubóstwa, wykluczenia społecznego lub trudności w leczeniu niektórych chorób. Największą cenę w tych sytuacjach płać przede wszystkim dzieci, osoby starsze i najbardziej wrażliwe. Miłosierni jak Ojciec, liczni misjonarze, głosząc Ewangelię, budowali szpitale, przychodnie i ośrodki opieki. Są to cenne dzieła, dzięki którym chrześcijańska miłość nabierała kształtu, a miłość Chrystusa, o której świadczą Jego

uczniowie, stawała się bardziej wiarygodna. Myślę przede wszystkim o ludziach w najbiedniejszych częściach świata, gdzie czasami trzeba pokonywać duże odległości, aby znaleźć placówki medyczne, które pomimo ograniczonych środków oferują to, co jest dostępne. Przed nami jeszcze długa droga, a w niektórych krajach otrzymanie odpowiedniego leczenia pozostaje luksusem. Potwierdza to, na przykład, ograniczona dostępność szczepionek przeciwko Covid-19 w najbiedniejszych krajach, ale jeszcze bardziej brak możliwości leczenia chorób, które wymagają znacznie prostszych leków.

W tym kontekście chciałbym potwierdzić znaczenie katolickich instytucji opieki zdrowotnej: są one cennym skarbem, który należy chronić i wspierać; dzięki nim dzieje Kościoła wyróżniają się bliskością wobec najbiedniejszych chorych i w sytuacjach największego zapomnienia. Iluż założycieli rodzin zakonnych potrafiło wsłuchiwać się w wołanie braci i sióstr, którzy nie mieli dostępu do opieki lub byli niewłaściwie leczeni, i robili wszystko, co w ich mocy, aby im służyć! Także dzisiaj, nawet w krajach najbardziej rozwiniętych, obecność katolickich placówek sanitarnych jest błogosła-

wieństwem, ponieważ zawsze mogą zaoferować nie tylko opiekę nad ciałem ze wszystkimi niezbędnymi kompetencjami, ale także tę dobroczynną miłość, dzięki której chorzy i ich rodziny są w centrum uwagi. W czasie, kiedy panuje kultura odrzucania, a życie nie zawsze jest uznawane za godne przyjęcia i przeżywania, te struktury, jako domy miłosierdzia, mogą być przykładem ochrony i troski o każde istnienie, nawet najbardziej kruche, od jego początku aż po naturalny kres.

5. *Miłosierdzie duszpasterskie, obecność*

W ciągu tych trzydziestu lat również duszpasterstwo służby zdrowia było coraz bardziej doceniane jako niezbędna posługa. Jeśli najgorszą dyskryminacją, jakiej doświadczają ubodzy – a chorzy są ubogimi w zdrowiu – jest brak duchowej uwagi, nie możemy nie zaoferować im bliskości Boga, Jego błogosławieństwa, Jego Słowa, sprawowania sakramentów, zaproponowania drogi duchowego wzrastania i dojrzewania w wierze. W związku z tym pragnę przypomnieć, że bliskość wobec chorych i ich duszpasterstwo nie jest zadaniem tylko niektórych duszpasterzy specjalnie przygotowanych; odwiedzanie chorych jest zaproszeniem skierowa-

nym przez Chrystusa do wszystkich Jego uczniów. Ile osób chorych i starszych mieszka w domach i czeka na wizytę! Posługa pocieszenia jest zadaniem każdego ochrzczonego, który pamięta o słowach Jezusa: „Byłem chory, a odwiedziście Mnie” (Mt 25, 36).

Droży bracia i siostry, wstawieniu Maryi, Uzdrawienia Chorych, zawierzam wszystkich chorych i ich rodziny. Zjednoczeni z Chrystusem, który bierze na siebie ból świata, niech odnajdą sens, pocieszenie i ufność. Modlę się za wszystkich pracowników służby

zdrowia, aby bogaci w miłosierdzie, potrafili ofiarować pacjentom, wraz z odpowiednią opieką, swoją braterską bliskość.

**Z serca udzielam wszystkim
Apostolskiego Błogosławieństwa.**
Papież Franciszek

MODLITWA DO ŚW. SCHOLASTYKI

Wspomnienie liturgiczne 10 lutego.

Scholastyka pochodziła z Nursji (w środkowych Włoszech) i była siostrą bliźniaczką św. Benedykta. Kiedy Benedykt założył pierwszy klasztor w Subiaco, ona założyła podobny klasztor dla niewiast. Scholastyka zmarła 10 lutego 547 r. Według relacji św. Grzegorza Wielkiego, zapisanej w jego "Dialogach", trzeciego dnia po ostatnim spotkaniu, kiedy św. Benedykt patrzył ze swojej celi na świat i na klasztor, w którym żyła św. Scholastyka, ujrzał jej duszę w postaci białej gołąbki, unoszącej się do nieba. Scholastyka uważana jest za matkę duchową rodzin wszystkich benedyktyn.



Modlitwa za wstawieniem św. Scholastyki:

Obchodząc wspomnienie świętej Scholastyki, dziewicy, prosimy Cię, Boże, abyśmy za jej przykładem służyli Tobie z wierną miłością i osiągnęli szczęście przebywania z Tobą. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

Amen.

OGŁOSZENIA

1. Dziękujemy za ofiary złożone na remont naszego kościoła.
2. Dzisiaj zapraszamy na Adorację Najświętszego Sakramentu o godz. 18:00.
3. Organizujemy pielgrzymkę do Włoch – śladami św. Augustyna i św. Moniki – w terminie: 29 kwietnia – 7 maja tego roku. Zachęcamy do zapoznania się z programem pielgrzymki, który znajduje się na stolikach przy wyjściu, bądź na naszej parafialnej stronie internetowej: www.swaugustyn.pl.

4. Dziś rozpoczynamy spotkania w naszej parafii w ramach Synodu 2021-2023. Będziemy rozmawiać w pięciu grupach tematycznych:

- Jak wesprzeć rodziny i małżeństwa w parafii w zderzeniu z antychrześcijańską kulturą?
- Co z tą młodzieżą? Jak zmienić katechizację szkolną i przyciągnąć młodych do parafii?
- Misyjność naszej parafii – jak ewangelizować i ubogacić liturgię, by przyciągnąć oddalonych katolików?
- Pieniądze w Kościele w Polsce – czy obecny system utrzymania parafii sprawdzi się w przyszłości?

Co w zamian?

- Bolesne kwestie Kościoła w Polsce i na świecie (brak powołań, skandale pedofilskie, prawda o istnieniu homolobby, itp.) Drogi wyjścia z obecnego kryzysu.

Wszystkich chętnych do dyskusji Parafian zapraszamy dziś do dolnego kościoła na godz. 16.00.

5. Wspomnienia liturgiczne: czwartek – wsp. św. Scholastyki, dziewicy; piątek – wsp. NMP z Lourdes. Tego dnia przypada XXX Światowy Dzień Chorego. Jak co roku zapraszamy na **Mszę św. o godz. 9:00**, podczas której będzie możliwość przyjęcia **Sakramentu Chorych**. Prosimy o umożliwienie chorym przybycia.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 250 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl